

**Кыргыз-Түрк “Манас” университетин басылмалары: 259
Таанытуу китептер тизмеси: 13**

КАРЫЛЫК СОЦИОЛОГИЯСЫ

Харун Жейлан

Бишкек-2019

УДК 316.3/.4

ББК 60.55

Ж 48

Рецензенттер: Проф., докт. Лайли Укұбаева,
Проф., докт. Кусеин Исаев,
Проф., докт. Жамғырбек Бекешев

Жейлан Харун
Ж 48 Карылых социологиясы. Б.: 2019. – 148 б.

ISBN 978-9967-9144-5-2

Бул әмгекте карылых, картаю жана социалдық картаю өндүү темалар менен бирге карылар түшүккан социалдық маселелер, карылых боюнча теориялар жана карыларга көрсөтүлгөн кызметттар карылых социологиясы өңүтүнөн каралды.

Кыргыз-Түрк «Манас» университетинин Башкаруу кеңешинин № 2018-21.162 чечими боюнча басылды. Басууга 12.07.2018 кол коюлду. Нускасы 200.

Көркөмдөгөн: Жошкун Кала

Мукабадагы сүрөттөр: Фахри Тархан

КТМУнун Басмакана бөлүмү. Бишкек ш., Жал к.р., КТМУнун Ч. Айтматов атындагы кампусу.

Yaşlılar Sosyolojisi

Hazırlayan: Harun CEYLAN

Kapak Tasarımı: Coşkun KALA

Kapaktaki Fotoğraflar: Fahri TARHAN

Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi Yönetim Kurulu'nun 12.07.2018 tarih ve 2018-21.162 Nolu kararı ile basılmıştır.

KTMÜ Cengiz AYTMATOV Kampüsü, Çal, Bişkek.

Ж 030303000019

ISBN 978-9967-9144-5-2

УДК 316.3/.4

ББК 60.55

© КТМУ, 2019

МАЗМУНУ

КИРИШ СӨЗ.....	5
1-бөлүм: КАРЫЛЫК ЖАНА КАРТАЮУ.....	7
1.1. Карылыктын түрлөрү	12
1.1.1. Хронологиялык карылык.....	13
1.1.2. Биологиялык карылык	14
1.1.3. Психологиялык карылык.....	16
1.1.4. Социалдык карылык	18
1.2. Карылыкка байланыштуу теориялар	20
1.2.1. Жашоодон алыстoo теориясы (Көнүлкоштук теориясы – Disengagement Theory)	22
1.2.2. Иш-чаралар теориясы (Activity Theory)	25
1.2.3. Үзгүлтүксүз уланнуу теориясы (Continuity Theory).....	28
1.2.4. Рол жоготуу теориясы (Role Exit Theory)	29
1.3. Карылыкта жарала турган маселелер	30
1.3.1. Физиологиялык көйгөйлөр.....	32
1.3.2. Психологиялык көйгөйлөр	34
1.3.3. Социо-экономикалык көйгөйлөр	34
1.3.3.1. Карылык жана үй-бүлө	36
1.3.3.2. Карылык жана институттук (мекеме) жардам	40
1.3.3.3. Карылык жана жалгыздык	46
1.3.3.4. Карылык басмырлоосу (Эйджизм)	49
1.3.3.5. Карылык жана пенсия курагы	50
1.4. Демографиялык картаюу жана карылыктын социалдык көйгөй болуусу.....	54
1.5. Карылык жана Коомдук жыргалчылыктын мамлекети	60
2-бөлүм: КООМДУК КАРТАЮУ ЖАНА КАРЫЛЫК СОЦИОЛОГИЯСЫ	74
2.1. Киришүү	74
2.2. Түшүнүк алкагы	75
2.3. Корутунду.....	83

3-бөлүм: КООМДУК БААЛУУЛУКТАН КООМДУК КӨЙГӨЙГӨ КАРЫЛЫК: САЛТТУУ КООМДОН ЗАМАНБАП КООМГО КА- РАЙ ӨЗГӨРҮЛГӨН КАРЫЛЫК ТУШУНУГУ.....	84
3.1. Киришүү	84
3.2. Карылыктын коомдук мааниси	86
3.3. Байыркы убактарда карылык жана карылык түшүнүгү	90
3.4. Модерн дүйнөдө карылар жана карылык тууралуу түшүнүк	93
3.5. Карылардын социалдык бир көйгөй катары пайда болушу	98
3.6. Корутунду.....	102
4-бөлүм: КООМДУК ЖЫРГАЛЧЫЛЫКТЫН МАМЛЕКЕТИ ПЕРС- ПЕКТИВАСЫНДА ЖЕРГИЛИКТҮҮ БИЙЛИК ЖАНА ДЕМО- ГРАФИЯЛЫК УЛГАЮУ: ЭСЕНЛЕР РАЙОНУНУН МИСАЛЫН- ДА	105
4.1. Киришүү	105
4.2. Коомдук жыргалчылыштын мамлекети жана коомдук картаю.....	108
4.3. Демографиялык картаю жана Түркия.....	111
4.4. Эсенлер районунун мисалында картаюу процесси	117
4.5. Жергилиттүү бийлик жана кары-картаңдарга социалдык кызмат корсөтүү	121
4.6. Жыйынтык.....	122
5-бөлүм: КАРТАЙЫП БАРАТКАН ТҮРКИЯДА КАРЫ-КАРТАҢ- ДАРДЫ КАРОО КЫЗМАТТАРЫНА БОЛГОН МУКТАЖДЫК, КАРЫЛАРГА КАМ КӨРҮҮ ПРОГРАММАЛАРЫНЫН МААНИ СИ	125
5.1. Киришүү	125
5.2. Дүйнө жүзүндө жана Түркияда демографиялык картаю	126
5.3. Картайган калк жана карыларды кароого болгон муктаждык.....	129
5.4. Карыларга кам көрүү программаларынын азыркы абалы жана маселелери.....	131
5.5 Жыйынтык жана сунуштар.....	137
КОЛДОНУЛГАН АДАБИЯТТАР	139

1-бөлүм: КАРЫЛЫК ЖАНА КАРТАЮ¹

Адамдын өмүрү балалық, жаштық, орто курак жана карылык сыйктуу белгилүү баскычтардан турат. Жашоонун бул баскычтарын бири-биринен канчалык деңгээлде так ажыратууга мүмкүн болбосо да [Altan ve Şişman, 2003, s.5] орто курактан кийин келген карылык дагы өмүрдүн башка баскычтары сыйктуу эле табигый, баарына бирдей келүүчү чындык [Abay, 2007, s. 270], ошондой эле адамзат жашоосунун эң сезимтал мезгили болуп саналат [Kahramanoğlu, 1999, s.290].

Адамдын өмүрүндө табигый келе турган убак болуп эсептелген карылык түшүнүгүнө аныктама берүү - татаал нерсе. Себеби карылыкты так аныктоочу критерийлер жок [Amman, 2007, s. 165]. Ошондуктан карылыкка берилген аныктамалар мезгилге, адамга жана коомго жараша өзгөрүп турат жана карылык салыштырмалуу түшүнүк катары кабыл алынат [Yıldız, 2012, s. 335].

Карылык түшүнүгү жалпы жонунан индивиддин белгилүү бир жаш куракка келиши катары белгиленет. Бирок бул аныктама социомаданий чөйрөгө жана мезгилге жараша ар кандай болуп өзгөрөт [Görgün Baran ve ark., 2005, s.27].

Карылыкка байланыштуу так бир аныктама жана критерийлер болбосо да, карылык жашы деп эң объективдүү түрдө 65 жаштан жогорку жаштагыларды айтууга болот [Amman, 2007, s. 165; Bilir, 2004, s.11].

Карылыктын башталышы катары 65 жаштын эсептелиниши Дүйнөлүк Саламаттыкты Сактоо Уюму тарабынан кабыл алынган классификацияга чейин эле болгон. Аталган жашты карылыктын башталышы деп эсептөө Бисмарктын мезгилине барып такалат [Agrası

ve Ersoy, 2012, s. 453; Koşar, 1996, s.5; Onur, 1997].

Карылыхтын башталышын физиологиялык жактан аныктоо кыйынга турат, ал эми психологиялык жактан аныктоо таптакыр мүмкүн эмес [Pekcan, 2000, s. 51]. Ошондуктан карылыхтын башталышын хронологиялык жаш боюнча алып карадык. Бирок бул да карылыхтын башталышын аныктоодо жетишсиз экендингин айта кетүү керек. Себеби бирдей жаш курактагы адамдардын физиологиялык, психологиялык жана социалдык абалдары бири-биринен абдан айырмаланып турат.

Карылых – жетилүү жана жаштык курактарынан кийин келүүчү, айлана-чөйрө менен генетикалык түзүлүштүн өз ара таасирлешүүсу түү чокусуна жеткен, физиологиялык жана руханий өзгөрүүлөрдүн пайда болгон мезгили [Pekcan, 2000, s. 51]. Бул өнүттөн алып караганда картаю менен карылыхтын башталыш мезгилдери бири-биринен айырмаланат. Картаю процессинин башталышы карылых мезгилиниң мурда келет. Өзгөчө карылыхтын белгилери картаю мезгили (60 же 65 жаш) башталганга чейин деле байкалат. Ошондуктан картаю процесси менен карылыхты бири-биринен ажыратып кароо керек [Akçay, 2011, s. 11-12].

Картаю төрөлгөндөн тартып өлгөнгө чейин уланган өсүү процессин түшүндүрөт. Ал эми карылых – картаю процесси боюнча өсүп-жетилүүнүн артынан келип чыккан өзгөрүүлөрдү камтыган мезгил [Gönen ve Hablemitoğlu, 2001, s. 175]. Башкача айтканда картаю төрөлүү менен башталып өлүм менен аяктаган физиологиялык процессти түшүндүрсө, ал эми карылых – мезгилге жана коомго жараша өзгөрүп турган белгилүү бир жаштан жогорку (негизинен 65 жаш) адамдардын тобун түшүндүргөн мезгил [Görgün Baran ve ark., 2005, s. 24; Onat, 2001, s. 192].

Карылых картайган учурду билди尔斯е, картаю хронологиялык, биологиялык, экономикалык, патологиялык, психологиялык жана социалдык тармактардын ирээти менен өзгөрүү процессин түшүндүрөт [Abay, 2007, s. 269, 2011, s. 10; Bayraktar, 2004, s. 99'dan akt., Akçay, 2011, s.11]. Бирок жогорудагы өзгөрүүлөр ирээттүү эмес адамга жараша өзгөрөт .

Картаю - жашоонун аягына көздөй жол алуу. Ал эми карылыхты белгилүү бир мезгилди туонткан түшүнүк жана бул мезгил өмүрдүн акыркы учуру [Akçay, 2011, s. 11], же болбосо «активдүү жана аң-сезимдүү жашоонун башаты» [Gökçe Kutsal, 2004, s. 6] деп айттууга

болот. «Кары – идентификация, картаю – процесс, ал эми карылых – картаю процессинин соңунда башталган мезгил» деп аныктама берүүгө болот [Görgün Baran ve ark., 2005, s. 24], башкacha айтканда, картаю төрөлүүдөн баштап өлүмгө чейин созулган мезгилди билдирсе, карылых жашоонун ақыркы этапы болгон убак.

Дүйнөлүк саламаттыкты сактоо уюму карылыхка «айланачайрөнүн ар кандай факторлоруна туруштуку берүү жөндөмүнүн азайышы» деп аныктама берет жана 65 жаштан жогору жашты карылых деп эсептейт. Бирок кээ бир изилдөөлөрдүн натыйжасында 55-65 жаштагылар менен 65 жаштан жогоркулардын жашоо образдары бири-биринен анчалык деле айырмаланбагандыгы аныкталган. Ошондуктан айрым өлкөлөрдө карылыхтын минималдуу чеги 55 жаш деп кабыл алынган [K. Canatan, 2001, s.213].

Карылых жашоонун башка этаптары сыйктуу эле табигый, боло турган жана бардык адамдарга бирдей таандык болгон кубулуш. Карылых адамдын тукум куучулук өзгөчөлүктөрүнө, тамактануу жана жашоо-шартына жараша эрте же кеч, көйгөйлүү жана аз көйгөйлүү болот. Дүйнөлүк саламаттык сактоо уюму 45-59 жаш ортосундагыларды орто жаш, 60-74 жаш ортосундагыларды карыгандар, 75-89 жаш аралыгындагыларды өтө кары, 90 жаштан жогоркуларды улгайгандар деген категорияларга бөлөт. Бирок биологиялык жактан мындай бөлүштүрүүгө мүмкүн эмес болгондуктан жогорудагы категорииларды да так жана өзгөрбөй тургандыгын айтуу кыйын [Altan ve Şışman, 2003, s. 5; Arpacı, 2005, s. 16-17; DPT, 2007, s. 10].

Дагы бир классификацияга ылайык 64 жаштын аягы 65 жаштын башталышы карылых деп кабыл алынат жана үч этапка бөлүнөт: 65-74 жаш эртө карылых, 75-84 орто карылых, 85 жаштан жогору өтө карылых. Карылых деген сөз өнүккөн өлкөлөрдө колдонулбайт [Tümerdem, 2006, s. 195].

Неугартен (Neugarten) 65-74 жаш ортосундагы карыларды *жаси карталдар*, 75-84 жаш ортосундагыларды *ортос карталдар*, 85-90 жаштан жогорку жаштагыларды *өтө карталдар* деп бөлүштүргөн. Буга 100 жаштан жогоркуларды да кошууга болот [Kalinkara, 2011, s. 3; Koşar, 1996, s. 4]. Себеби бүгүнкү күндө Европа өлкөлөрүндө жашы 100 жаштан өткөндөрдүн саны олуттуу деңгээлге жетти.

Физикалык өзгөчөлүктөрүнө жараша карыларды төмөндөгүдөй үч бөлүккө бөлүүгө болот [Karataş, 1992'den akt., Çakır, 2004, s. 8]:

- 1- Өзүн-өзү карай ала турган ден соолугу чың көз
карандысыз карылар
- 2- Адистердин жардамына муктаж жарым-жартылай көз
каранды карылар
- 3- Дайыма кароого муктаж толук көз каранды карылар

Адамдын жаш курагы «балалық», «жаштық» жана «карылық» деген негизги үч топко бөлүнүп анализденет. Бул топторго бөлүштүрүү ар кандай критерийлерге негизделип, балалык куракка 0-14 жаштагылар, жаштарга 15-64 жаш курагындагылар, ал эми карыларга жашы 65 жаштан жогоркулар кирет [Агасы, 2005, с. 26]. Бирок адам өмүрүнүн баскычтарын так аныктоого мүмкүн эмес [Altan ve Şişman, 2003, с. 5].

Адамдын өмүрүнүн орточо узактыгы 55 жаш деп эсептелген өлкөлөрдө карылыктын башталган мезгили катары 55 же 65 жашты белгилөө мүмкүн эмес. Ошондуктан дүйнөдө картаюунун башталышы негизинен хронологиялык жаш менен чектелсе да, картаюунун бардык адамдарга бирдей келе турган ортот критерийлери бар деп айттууга мүмкүн эмес [Abay, 2007, с. 269]. Себеби бул мезгилде пайда болгон биологиялык, психологиялык, физикалык жана социалдык-экономикалык өзгөрүүлөр адамдардын мүнөзүнө, жүрүм-туруму жана кабыл алууларына жараشا айырмаланышы мүмкүн [Gönen ve Hablemitoğlu, 2001, с. 175].

Дагы бир аныктама боюнча карылык – физикалык жана руханий күчтүн кайтарылгыс түрдө жок болушунан улам ички жана тышкы төң салмактуулукту кармоо күчүнүн алсырашы [Bilginer ve ark., 1996, с. 168-171'den akt., Danış, 2009, с. 68] катары маалым. Себеби карылык саламаттык жана социалдык шарттардын жакшыртылышы менен бир аз кечиктирсе боло турган, бирок баары бир башка түшө турган мезгил (аягы) болуп саналат [Cangöz, 2003, с. 45].

Ошондуктан Аристотель: «оору – мезгилсиз келүүчү карылык, ал эми карылык – табигый оору» деп айткан [Ер, 2009, с. 134]. Бирок адамдын картайган сайын денесинин алсырашы табигый мыйзам ченемдүү көрүнүш, ошондуктан аны оору катары кабыл алууга болбайт. Анткени карылык бардык адамзатка мүнөздүү, ал эми оору кээ бир адамдарга гана [İ. Tufan, 2012, с.114].

Карылыкты оору деп эсептегендөр адамдын түбөлүккө жашай

алаарына жана бул ооруну көзөмөлдөөгө болооруна ишенишет [Арасы, 2005, с. 16]. Кartaюуга бөгөт коё албайсың жана андан качып кутула албайсың. Бирок картаюуга бөгөт коё албасак да, оорулардын алдын-алып, дени сак жашоо аркылуу өмүрдү узартууга болот [Bekaroğlu, 1991, с. 101].

Жалпылап айтканда, карылых - кандайдыр бир патологиялык көрүнүш же оору эмес, ар адамдын башына келе турган табигый кубулуш, бирок бул жаш курагына мүнөздүү ар кандай оорулардын бар экендиги анык [Adasal, 1997'den akt., Emiroğlu, 1995, с. 20]. Кartaюу организмдин барган сайын алсырашынан келип чыгат [Onur, 1997, с. 263]. Жашоонун тынбаган агымына байланыштуу организмде ар кандай жоготуулар болот, бирок анын ылдамдыгы ар бир адамда ар башкача ишке ашат [Gökçe Kutsal, 2012, с. 7]. Карыган кезде пайда болгон организмдин картаюусу түрдүү факторлордун таасиринен улам келип чыгат. Бул багыттан алганда карылых түшүнүгүн хронологиялык жаш менен алып кароо гана аны ар тараптуу ачып бере алат.

Арпажынын берген түшүндүрмөсүнө ылайык [2005, с. 16] картаюуга жана карылыхка таасир берген факторлор төмөнкүлөр:

- 1. Тукум-куучулук (генетикалык):** Эгер адам жаш көрүнсө жана кеч картайган үй-бүлөдөн чыкса анда бул жакшы көрүнүш;
- 2. Айлана-чойре:** Жашоо-шарттын татаалдыгы жана начар тамактануу сыйктуу факторлор адамдардын тез картаюусуна себеп болот;
- 3. Оору:** Азап тарттырган жана алсыраткан оорунун болушу бул жаман көрүнүш;
- 4. Сезимдер (Эмоционалдык абал):** Дайыма кайгы жана трагедиялык абалдарга дуушар болгон адамдардын жашоосунда да боштук калат.

Аталган факторлордон тышкary картаю процессине түздөн-түз таасир эткен дагы бир фактор бул - медицинанын жана технологиянын онүгүшү. Ошондуктан карылыхтын чегин белгилөөдө «жаш» критерийинен башка критерийлерди дагы эске алуу керек. Бул жааттан алганда карылых түшүнүгү - адам баласы өзүн изилдеп

фактор. Бирок муну менен катар кызыккан тармагы, максаты, келечекке болгон пландары жана үмүтү жок карылар көбүрөөк жалгыздыкты сезишет. Карылыкта жалгыздык көйгөйүн чечүү үчүн карылыкка байланыштуу мамилелердин өзгөрүүсү менен биргеликте карыларды кызыктыруучу тармактар жана максаттар аныкталышы таасирдүү болуп саналат [Akçay, 2011, s. 104-105].

1.3.3.4. Карылык басмырлоосу (Эйджизм)

Курактык басмырлоо (agediscrimination) адам баласынын ортот өзгөчөлүгү болгон “жаш курагынын” себебинен улам, ошол топтун башка баалуулуктары эске алынбастан, аларга карата бөлүп-жаруучу түшүнүктөрдүн жана мамилелердин пайда болушу болуп саналат [Altan ve Şişman, 2003, s. 20]. 1969-жылы Роберт Бутлер тарабынан сунушталган “ageism” (карылык басмырлоосу) термини, карыларга карата расалык жана жыныстык бөлүнүүгө окшош маанидеги идеология болгондугу да айттылат. Карылык басмырлоосу - “Ageism” башка келекелөөлөрдөн, башкача айтканда “измдерден” (расизм, сексизм сыйктуу) дегеле жаш курагынын туруктуу болбогондугу жана ар бир адам эрте каза болбосо эле картайып, карылык доорун басып өтүшү менен өзгөчөлөнөт. Тактап айтканда, ар бир адам бир күнү картаят жана ошондой эле жашы улгайгандыктан улам басмырлоого кабылат. [Woolf,t.y.].

Бардык элдерде, коомчулуктарда карыган адамдарга карата жогорку денгээлдеги сый [Konak ve Çiğdem, 2005, s. 36] мамиле кылышат деп айтылганы менен, өнүккөн өлкөлөрдө мындай нерсе жок. Керек болсо, айрым өнүккөн өлкөлөрдө кары-картанчарга болгон басмырлоо фанатизм денгээлине жеткен. Басмырлоо айрыкча жумуш чөйрөсүндө, саламаттык сактоо тейлөөлөрдө жана социалдык калыптанган түшүнүктөрдө учуроодо. Көбүнчө өзүн жабык көргөзген кары-картан басмырлоосу өзгөчө иш чөйрөсүндө жана ишке алуу мезгилинде пайда болуда. Жеке менчик иш каналарында көп кездешкен мындай абалдын жыйынтыгында улгайгандар бара-бара эмгек рыногуунун сыртына түртүлүп жатат [Altan ve Şişman, 2003, s. 12, Clarke, 1994, s. 104'ten akt., Altan ve Şişman, 2003, s. 20].

Батыш коомчулугунда социалдык мүмкүнчүлүктөрдүн көптүгүнө карабастан, социалдык теңсиздик көйгөйүнүн негизинде коомдун карылыкка жана карыларга карата кылган бул терс маанайлары алда канча таасирдүү болуда. Ошондуктан өнүккөн өлкөлөрдө улгайгандар моралдык жактан болсун, же материалдык жактан

2-бөлүм:
КООМДУК КАРТАЮУЖАНА
КАРЫЛЫК СОЦИОЛОГИЯСЫ²

2.1. Киришүү

Илимий-техникалык прогресстин кескин өсүшүнүн натыйжасында өндүрүү менен колдонуунун ортосундагы мамилелердин алмашыши, тездик менен жүрүп жаткан урбандашуунун артыши жана миграция кыймылдарынын көбөйүшү, адамдардын жашоо образынын жана күнүмдүк адаттарын баштан аяк өзгөрүлүп кетишине алыш келүүдө. Айрыкча, аялдардын соода-сатыкка аралашуусу, медицина менен технологиянын жаңылыктардын негизинде төрөлүүнү көзөмөлдөө методдорунун коомдо кенири тараалуусу, адам өмүрүнүн узарыши сыйктуу себептер коомдун демографиялык түзүлүшүн төрөлүүнүн төрөлүүнүн азайышы жана адам өмүрүнүн узарыши коомдогу кары-картаңдардын санынын көбөйүшүнө алыш келген. Натыйжада дүйнө калкы кескин түртө картая баштаган.

Жалпы калк ичинде кары-картаңдардын санынын артыши жана орто жаш курактын барган сайын жогорулашы менен кошо карылых түшүнүгү социологиялык өлчөмгө айланып, жеке адамдын картаюусу эмес, коомдун картаюусун туюндуурган «коомчулуктун картаюусу» же болбосо «демографиялык картаюу» түшүнүктөрү актуалдуулукка ээ болууда. Ушул тараптан демография, медицина, психология, геронтология, гериатрия, социалдык саясат жана социалдык кызмет сыйктуу түрдүү дисциплиналар тарабынан ар кандай өңүттөр менен каралган карылых түшүнүгү социология илиминин изилдөө объектилеринин бирине айланган.

2.2. Түшүнүк алқагы

Оболу, аялдардын жумуш чөйрөсүндөгү басымдуулугу жана урбандашуу менен бирге жашоо шарттарынын, ден-соолукту тейлөө кызматынын жакшырыши сыйктуу себептерден улам өнүккөн Европа өлкөлөрүндө, индустриялдашуу процесси менен кошо өзгөрүлгөн коомдук баалуулуктардан жана нормалардан пайда болуп, социалдык проблема катары каралган “коомчулуктун картаюу фактысы” [Tufan, 2001, s.30] барган сайын глобалдык мааниге ээ болуп, тек гана өнүккөн өлкөлөрдүн эле эмес, өнүгүп келе жаткан мамлекеттердин да көңүлүн бурдурган проблемага айланган.

Эң алгач өнүккөн өлкөлөр башында турган бардык дүйнө мамлекеттери каршы күрөшүп келеткан бир факты катары белгилүү болгон демографиялык картаюу фактысы – бир эле жеке адамдын же болбосо үй-бүлөнүн эмес, мамлекеттердин жана жалпы дүйнө коомчулугунун келечегине таасир берген социалдык проблемага айланышына себеп болгон [Ceylan, 2015 а, 224-бет].

Карылых фактысы өзүнчө бир проблема болуп карапбаганы менен, коомдук/демографиялык картаюу олуттуу маселе катары бааланууда. Ошондуктан коомдун демографиялык түзүлүшүндө пайда болгон өзгөрүш менен кошо мамлекеттин, социалдык коопсуздук, ден-соолук жана сервистик кызматтардын чыгымы жана кызмат көрсөтүү маселесинде бир нече проблемаларга туш болушу, бул проблемаларды аттап өтүү процессинде пайда болгон финансыйлык чыгашалардын да жалпы коомчулукка жүктөлүшү – коомдук картауунун социалдык маселеге айланышынын түпкү себептеринин бири катары көрүлүүдө. Бул мааниде, айрыкча «Жалпы жыргалчылыктын коомдорунда» социалдык мамлекеттин келечеги, глобалдашуу жана неолибералдык саясаттын контекстинде жүрүп жаткан талаштардын чордонунда коомдук картаюуга себеп болгон социо-экономикалык проблемалардын болгондугу байкалуда.

Коомдук картаюу процесси менен кошо ден-соолук, социалдык жардам, социалдык тейлөө жана пенсиялык сартоолор көбөйүп жатат. Натыйжада аз сандагы жумушчу катмардын, барган сайын саны жогорулаган картаң пенсионерлердин жүгүн моюнга алууга мажбур болуу менен бирге, социалдык коопсуздук системасынын үзгүлтүксүздүгү коркунучка кабылууда. Бул абал жумушчулар башында турган бардык жарандар үчүн карылых фактысынын күндөн-

3-бөлүм:
**КООМДУК БААЛУУЛУКТАН КООМДУК КӨЙГӨЙГӨ
КАРЫЛЫК:**
**САЛТТУУ КООМДОН ЗАМАНБАП КООМГО КАРАЙ
ӨЗГӨРҮЛГӨН КАРЫЛЫК ТУШУНУГУ.³**

3.1. Киришүү

Инсан жашоосунун табигый курагы болгон карылык: жакынкы жылдарга чейин аз сандагы адамдар гана жашап жете алган, өзгөчө бир баалуулук катары бааланса, азыркы учурда бардык адамдар үчүн эч тоскоолдуксуз жетүү мүмкүнчүлүгү бар, атын атаганда көйгөйлөр эске келген бир жаш курагы абалына келди.

Карылыктын бир “баалуулук” болуудан алыстап, “көйгөй” абалына келиши, түшүнүктөрдө пайда болгон өзгөрүү менен кошо түшүнүктөргө багыт берген социо-экономикалык өзгөрүүлөр менен да жакындан байланыштуу. Адамзат тарыхында жашоого жол көрсөткөн, ошондой эле эң маанилүү күч деп эсептелген билимдин маалымат кылымында адамдардын жашоосунун чордонунда болушу кары-картаңдардын коомдогу статусунун жана коомчулуктун карыларга болгон түшүнүгүнүн алда-канча өзгөрүшүнө алып келди.

Салттуу чарбачылык коомунда билимдин жана тажрыйбанын символу болгон “карылык” бир баалуулук катары каралса, модернешүү менен бирге салттуу илим-билимдин маанисинин акырындап азайышы – карылыктын да бир “баалуулук” болуу өзгөчөлүгүнөн ажыратып, анын “кадыр баркынын” төмөндөөсүнө жол ачты.

Карылык курагынын бир топ көйгөйлөрдү өзү менен кошо пайда кылуусунун Себеби адам карыган учурда физиологиялык жана психологиялык жактан ар кандай жоготууларга учурал, карылык мезгилиинин кыйынчылык коштогон жаш курагы болуп калуусуна

себеп болууда. Бирок карылыкта физиологиялык жана психикалык кээ бир жоготуулар жана көйгөйлөрдүн болуусуна карабастан каадасалты бекем кармалган элдерде улгайган адамдын социалдык статустарында олуттуу бир төмөндөө байкалбаган. Карылык коом жана мамлекет деңгээлинде социалдык бир көйгөй болуп эсептелген эмес.

Карылыктын коомдук бир көйгөй катары каралуусу модерндейшүү менен кошо башталган. Салттуу чарбачылык менен алектенген элдерде билим жана тажрыйбанын символу деп белгиленген карылык, илимий-техникалык прогресстин өнүгүшүнөн кийин өзүнүн баркын жоготту. Анткени заманбап доор менен кошо карылык индивидуалдык жана коомдук өңүттөрүнөн чоң өзгөрүүгө кабылган.

Өмүрдүн узарышы жана төрөлүү санынын азуюсу менен кошо, жалпы калктын ичинде улгайгандардын саны жана көрсөткүчү барган сайын көбөйүп, улгайгандар пенсияга чыгып, ошонун натыйжасында эмгек рыногунаң алыстаган, коомчулукта экономикалык жактан өндүрүшкө салымы болбогон *керектөөчүлөр* маанисинде коомдун үстүндөгү бир жүк болуп түшүнүлө баштаган.

Өзгөчө ишке жарактуу жарандардын үстүнө болгон экономикалык басымдын себебинен, карылык социалдык бир көйгөй болуп эсептелип, бул көйгөйдү чечүү үчүн бир нече иштер жүргүзүлө башталган. Мамлекеттер тарабынан колго алынган иштер карылардын көйгөйлөрүнүн жоюлуусуна караганда, коомдун жана мамлекеттин карылык көйгөйү менен күрөшүү максаты үчүн ишке ашырылган.

Карылыктын жана карылардын инструменттештирилүүсү маанисине келген мындай кадам, улгайган адамдардын көйгөйлөрүн чечүүнү максат кылбастан карылык көйгөйүнүн жолго коюлушуна да көрүнөөрлүк салым кошкон жок. Анткени карылардын көйгөйлөрүн чечпей туруп, карылык көйгөйүнүн чечилүүсүн күтүү - маселеге рационалдуу жакындоо эмес. Карылык көйгөйүнүн жолго коюлушу үчүн карылардын көйгөйлөрүн чечүүгө приоритет берилиши зарыл, Себеби карылыктын коомдук мааниде бир проблема болуп эсептелүүсүндө карылардын көйгөйлөрүнүн чечилбешинин да үлүшү бар.

Аталган изилдөө салт жөрөлгөлөрү басымдуулук кылган коомдон (технологияга чейинки коом) заманбап коомдорго (технологиядан кийинки коом) чейин кары-картаңдардын статусунда жана коомдун карылык тууралуу түшүнүгүндө кандай өзгөрүүлөр болду суроосунун

5-бөлүм:

КАРТАЙЫП БАРАТКАН ТҮРКИЯДА КАРЫ-КАРТАНДАРДЫ КАРОО КЫЗМАТТАРЫНА БОЛГОН МУКТАЖДЫҚ, КАРЫЛАРГА КАМ КӨРҮҮ ПРОГРАММАЛАРЫНЫН МААНИСИ¹⁰

5.1. Киришүү

Азыркы доордо дүйнө жүзүндөгү калктар тездик менен картаюуда, ааламдашуу алкагында пайда болгон демографиялык картаю өнүгүп келе жаткан өлкөлөрдө көбүрөөк байкалат. Мына ушундан улам өнүгүп келе жаткан өлкөлөрдө кары-картандарга сунушталган медициналык кызматтары, кароо кызматтары жана социалдык кызматтардын актуалдуулугу күн сайын өсүп барат.

Өнүгүп келе жаткан өлкөлөрдөгү тездик менен келип чыккан коомдогу өзгөрүүлөр менен катар нуклеардык үй-бүлөнүн кеңири жайылышы, салттуу баалуулуктардын жоголушу, урбандашуунун артышы жана аялдардын эмгек базарында күн санап көбүрөөк колдонула башталышы сыйктуу себептер карылардын үй-бүлө мүчөлөрү тарабынан камкордукка алынышын кыйындатууда.

Мындан улам дүйнөдөгү тездик менен картайып бара жаткан өлкөлөрдүн катарында Түркияда коомдук өзгөрүүлөр менен катар профессионалдуу карыган адамдарды кароочу кызматтарга болгон муктаждык артты. Бирок Түркияда карыларга кам көрүүчү программалар жана мына ушул программаларды бүтүргөн карыларды кароочу кызматкерлер ар түрдүү көйгөйлөргө кабылаары байкалууда.

Бул жагынан алганда Түркиядагы демографиялык бурулуштан улам кары- картандардын санынын көбөйүшү жана алар муктаж болгон кароо кызматтарынын керек экендиги баса белгиленүү менен карыларга кам көрүүчү программалардын жана карыларды кароочу

кызматкерлердин көйгөйлөрү жана аталган көйгөйлөрдү чечүү жолдору сунушталат.

5.2. Дүйнө жүзүндө жана Түркияда демографиялык картаюу

Адам өмүрүнүн узарышы жана төрөлүүнүн азайышы менен катар дүйнө жүзүндө демографиялык бир бурулуш келип чыгууда. «Коомдук картаюу» же «демографиялык картаюу» деп аталаган бул процесс жалпы калктын ичинде кары деп эсептелген катмардын салыштырмалуу артышын билдириет.

Башкача айтканда калктын ичинде балдардын жана жаштардын санынын азайышы жана кары-картандардын салыштырмалуу түрдө көбөйшүн көргөзгөн калктын картаюусу, калктын жаш критерийлеринде пайда болгон өзгөрүүнү түшүндүрөт [Devlet Planlama Teşkilatı, 2007: 5]. Мына ошондуктан калктын картаюусу катары сыйпатталган коомдук картаюу, аялдардын эмгек базарында колдонуунун жогорку көрсөткүчү, калктын көбүрөөк бөлүгүнүн шаарларда жашоосу, жашоо шарттарынын жакшы болушу, медициналык тейлөөнүн өнүгүшү сыйкту себептер айрыкча өнүккөн «жыргалчылкытын коомдорунда» келип чыккан көрүнүш болуп саналат [Ceylan, 2013a: 1].

Муну менен катар азыркы учурда демографиялык картаюу глобалдык маанилүүлүккө ээ. Дүйнө жүзүндөгү калктардын 1990-жылы 9,2%ын 60 жаштан жогорку курактагылар түзсө, 2013-жылы бул көрсөткүч 11%га жеткен. Бул жагынан демографиялык картаюу процессинин кийинки жылдарда да уланаары, 2013-жылы 841 миллион болгон 60 жаш жана андан жогорку калктын 2050-жылы дагы эки миллионго көбөйүп дүйнө жүзүндөгү калктын 21%ын түзөөрү, айрыкча кары-картандардын санынын артышы өнүгүп келе жаткан өлкөлөрдө көбүрөөк байкалаары болжолдонууда. [United Nations, Department of Economic and Social Affairs, 2013: xii]

Башкача айтканда алгач өнүккөн өлкөлөрдө кездешкен демографиялык картаюу түшүнүгүнүн глобалдык бир маселе катары алдыдагы мезгилдерде айрыкча өнүккөн өлкөлөрдө көйгөйлүү маселеге айланаары күтүлүүдө. Өзгөчө демографиялык картаюунун өнүгүп келе жаткан өлкөлөрдө өнүккөн өлкөлөргө салыштырмалуу тездик менен пайда болушу жана бул жагынан өнүгүп келе жаткан өлкөлөрдүн калкы даярдыксыз карылышка туш болоору байкалат.

Анткени өнүгүп келе жаткан өлкөлөрдө калктын картаюусу өтө кыска убакта орун алууда.

Карыган адамдардын 7%дан 14%га чыгуусу үчүн керек болгон мөөнөт эске алынуу менен эсептелген картаю ылдамдыгына жараша Франциянын 115, Швециянын 85 жана Австарлиянын 73 жылда еткөргөн картаюу процессин Кытай 27, Бразилия 21, Түркия болсо 15 жылда толуктайт. [Arun, 2013a'dan akt., Arun, 2014: 3]. Мына ушундан улам өнүгүп келе жаткан өлкөлөрдө 2013-жылда 9%ды түзгөн кары адамдар 2050-жылы 20%га жана 2100-жылы 30%га жетээри күтүлүүдө. [Arun, 2014: 2].

Дүйнөлүк картаюу процессинде түшүндүрүлгөн демографиялык өзгөрүү бардык өнүгүп келе жаткан өлкөлөрдөгүдөй эле Түркияда да көбүрөөк байкала баштады. Жыргалчылыктуу коомдорго салыштырмалуу калктын негизги бөлүгүн жаштар түзгөндүгүнө карабастан Түркияда чындыгында кары-картаңдардын саны башка бир нече өлкөлөргө салыштырмалуу көптүк кылат. Бул жагынан алыш караганда 2013-жылкы маалыматка караганда калктын 7,7%-ын карылар түзгөн Түркияда картаюунун артаары жана бул көрсөткүч 2023-жылы 10%га, 2050-жылы болсо 20,8%га жетээри болжолдонууда. Башкача айтканда Түркия 2023-жылы калктын көбүн карылар түзгөн өлкөлөрдүн катарына кошулат. [Türkiye İstatistik Kurumu, 2013:1].

Буга утурлай өнүккөн өлкөлөрдө алдыдагы 90 жылда карылардын саны бир эсе көбөйсө, бул көрсөткүч Түркияда төрт эсе көп болоору күтүлүүдө. Ал эми жалпы дүйнө жүзүндө 60 жаш жана андан жогору жаштагылардын саны үч эсе, 80 жаш жана андан жогоркулардын беш эсе көбөйүсү күтүлсө, Түркияда 80 жаш жана андан жогору жаштагылардын саны 2100-жылга чейин он эсе артаары күтүлүүдө. [Arun, 2014: 4].

Таблица 10: Түркиядагы калктын өзгөрмөлүү жаш түзүлүшү

1990		баары	эркек	аял	баары	эркек	аял
	баары	67.803.927	34.346.735	27.865.988	100,0	100,0	100,0
0-14	19.745.352	28.607.047	9.590.788	35,0	35,5	34,4	
15-64	34.265.838	17.334.960	16.930.878	60,7	60,6	60,8	
65+	2.417.363	1.091.142	1.326.221	4,3	3,8	4,8	
белгисиз	44.482	26.381	18.101	0,1	0,1	0,1	
2000	баары	67.803.927	34.346.735	33.457.192	100,0	100,0	100,0
	0-14	20.220.095	10.453.093	9.767.002	29,8	30,4	29,2